

W dniu 9 listopada 2006r., w Ministerstwie Środowiska, odbyło się posiedzenie Międzyresortowego Zespołu ds. Przeglądu Prawa w Zakresie Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Uczestniczyli w nim, między innymi :

- prof. Jan Szyszko – Minister Środowiska – Przewodniczący Zespołu,
- dr Konrad Tomaszewski – Główny Analityk Lasów Państwowych,
- prof. Włodzimierz Jędrzejowski – Przewodniczący Zespołu Prezydenta RP do Opracowania Projektu Ustawy Regulującej Status Dziedzictwa Przyrodniczego i Kulturowego Puszczy Białowieskiej,
- pani Agnieszka Ragin – z Kancelarii Prezydenta RP,
- prof. Stanisław Zając – Instytut Badawczy Leśnictwa,
- dr Ryszard Kapuściński – Z-ca Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

Ze spraw poruszanych w trakcie spotkania ważna i istotna wydaje się (wg Stowarzyszenia Zarządu) wypowiedź Pana dr Konrada Tomaszewskiego , który „poinformował o spotkaniu Zespołu Prezydenta RP do Opracowania Projektu Ustawy Regulującej Status Dziedzictwa Przyrodniczego i Kulturowego Puszczy Białowieskiej z przedstawicielami Lasów Państwowych i samorządów (w dniu 25 X br. w Białymstoku). Wysunął tezę, że wizja ochrony Puszczy Białowieskiej opracowana przez Zespół nie rozwiązuje konfliktu w Puszczy Białowieskiej. Przedstawił alternatywną propozycję organizacji ochrony przyrody, która byłaby prowadzona w nowej formie organizacyjno-prawnej w ramach Państwowego Gospodarstwa LP, w postaci pionu Parków Narodowych, działającego na warunkach suwerennego katalogu praw i obowiązków. Kierowałby nim Krajowy Administrator Parków Narodowych, powoływany przez Ministra Środowiska, po zasięgnięciu opinii Kolegium Parków Narodowych. Aparatem wykonawczym Krajowego Administratora Parków Narodowych byłby Wydział Parków Narodowych wchodzący w skład DGLP z wykorzystaniem komórki organizacyjnej DGLP do obsługi księgowej, planistycznej i logistycznej. Organem doradczym Krajowego Administratora Parków Narodowych byłoby Kolegium Parków Narodowych, składające się ze wszystkich dyrektorów parków narodowych, przedstawicieli świata nauki i osób związanych z ochroną środowiska. Kolegium posiadałoby zakres uprawnień gwarantujący niezawisłość i niezależność. Pion Parków Narodowych składałby się z Dyrekcji Parków Narodowych, tworzonej na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska i zakładów Pionu Parków Narodowych, które powstałyby z przekształcenia dotychczasowych Gospodarstw Pomocniczych. System finansowy Pionu wchodziłby w skład systemu LP, stanowiąc suwerenną część składową. W ramach tego systemu wydatki Pionu Parków Narodowych byłyby pokrywane z dotacji celowych na wykonywanie zadań administracji rządowej w zakresie ochrony przyrody na podstawie art. 54 ustawy o lasach, suwerennie zarządzanych przez Krajowego Administratora Parków Narodowych (budżet na poziomie co najmniej dotychczasowym). Takie rozwiązania pozwalałyby na istotne zasilanie działalności parków narodowych w całości lub w części z zysku osiąganego przez Zakłady Pionu, w tym również przez dochody z wyłączeń gruntów leśnych, części wpływów osiągniętych przez Fundusz Leśny oraz środki funduszu pomocowego. Biorąc pod uwagę dotychczasowe finansowanie ochrony przyrody – ok. 50 mln zł z budżetu państwa i ok. 20 mln zł z wyłączeń gruntów leśnych oraz wymienione wyżej inne możliwości – status ekonomiczno-finansowy pracowników parków narodowych zbliżyłby się

do statusu pracowników LP. To rozwiązanie umożliwiłoby zachowanie ochrony przyrody na dotychczasowym poziomie suwerenności tego pionu oraz ulepszyło system finansowania, który obecnie jest w kryzysie i rozwiązałoby wszelkie dotychczasowe spory.”

Oprócz powyższej, inne wypowiedzi również zawierały „elementy”, które mogą świadczyć o nastawieniu i zamiarach „rodzących się” wśród przedstawicieli „kręgów ministerialnych” i tak np. :

- w ustawie o lasach – ograniczyć prawo pierwokupu dla gmin do 1 miesiąca (może nie zdążą to sprzedać INNYM), stworzyć możliwości przekazania gruntów leśnych samorządom, w przypadku dróg leśnych łączących miejscowości (załatwić utrzymanie, remonty i budowę kosztem samorządów), nadać nadleśnictwom uprawnienia do wykonywania pozwoleń na wstęp do lasu (czy chodzi o bezpieczeństwo podczas suszy, czy też o ograniczenia w ogóle – przed 1939r. były jeszcze asygnaty na zbieranie grzybów i jagód ale dotyczyło to lasów prywatnych – tak opowiadał mój dziadek-leśniczy) oraz inne;

- w ustawie o ochronie przyrody – uproszczenie kompetencji organów odpowiedzialnych za ochronę przyrody, zwiększenie kompetencji dyrektora parku narodowego, zniesienie kadencyjności dyrektora ewentualnie zniesienie konkursów (jeżeli pozostanie kadencyjność, a zniknie konkurs – to kto i co będzie decydowało o przedłużeniu pełnienia funkcji na kolejną kadencję?), stworzenie mechanizmu oceny skuteczności ochrony przyrody w parkach narodowych poprzez wprowadzenie obowiązkowego monitoringu przyrody (nie tylko parki narodowe ale również rezerваты ponieważ jest wiele przykładów, że utworzenie obszaru prawnie chronionego spowodowało utratę cech i wartości dla, których ochronę powołano – wyniki monitoringu powinny być przekazywane lokalnym władzom samorządowym), sporządzanie planów ochrony w miarę potrzeb (co będzie podstawą prawną do egzekwowania nakazów i zakazów jeżeli tego planu nie będzie? A czy wówczas można stosować jakiegokolwiek nakazy i zakazy np. wobec zapisów planów miejscowych?), itd.;

- prof. W. Jędrzejewski poinformował o zakończeniu (prawie) I etapu prac nad projektami ustaw :

- o powołaniu Parku Narodowego Puszczy Białowieskiej,

- o zmianie ustawy o ochronie przyrody (w zakresie funkcjonowania i powoływania Parków Narodowych),

- o Polskiej Organizacji Parków Narodowych (jako oddzielnej ustawy lub części ustawy o ochronie przyrody),

- o wieloletnim programie wsparcia ekonomicznego dla regionu Puszczy Białowieskiej,

oraz o zamiarze złożenia ich projektów w Kancelarii Prezydenta i rozpoczęcia konsultacji społecznych (informacja, o projekcie nr 1 i 4, bardzo ważna dla władz samorządowych i społeczności lokalnych związanych z terenami obecnego Białowieskiego PN i okolic – należy aktywnie włączyć się w konsultacje aby zminimalizować możliwe konflikty w przyszłości – teraz łatwiej poprawić i uzupełnić niż potem zmienić).

Za Zarząd Stowarzyszenia, pozyskał i opracował, - Hubert Prałat (10.12.2006r.)